

Forfatter: Aarestrup, Emil

Titel: Udrag fra Torsten og Trine (DK)

Citation: Aarestrup, Emil: "Udvalgte digte", i Aarestrup, Emil: *Udvalgte digte*, udg. af Dan Ringgaard , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1999, s. 25.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-aarestrup07val-shoot-idm139875157182832/facsimile.pdf> (tilgået 26. september 2021)

Anvendt udgave: Udvalgte digte

Han fløi om Halsen Trine i samme Herrens Stund,
Hun var ei mere bange; min Torsten! raabte hun.
Til Sømandsviv ei duer En, som er hjerteklemt,
Naar Faren er forbi, saa maa den være glemt.

Han tog sin Viv paa Skjødets, trak Kufferten frem,
Og viste, hvad fra Reisen han bragte med sig hjem.
Af Silketoi og Linned saa lystelig en Skat;
En Tut med Sølvpenge den var i Krogen sat.

Lysvaagen ud af Reden den lille Gut da sprang,
Den stumped' Skjorte ham om Benene hang.
Han klappede sin Moder, han hopped om sin Far,
Han havde nær raabt Hurra, saa lille som han var.

Og Tosen i Seng skreg, som hun kunde bedst;
Da ændsed de hverken Brag eller Blæst.
De sladdrede sammen, de støied og de loe,
Og ingen gik til Køis, før Vægtren raabte To.

Vinens Gud

Skjønne Gud, der vidt om Land
Drages af dit Tigerspand,
Med den svungne Thyrsusstok,
Med den druckrandste Lok,
Med din Urnes Nectarstrøm
Fuld af Glemsel og af Drøm!

Dig til Ære, fyrigt, frit,
Hæver sig vort Blik som dit –
See, han kommer med sin Glands!
Med sin Duft og med sin Krands!
See, hvor ør, og dog hvor skjønt –
Reis et Alter ham til Lon!